

MEĐUNARODNI SUD ZA KRIVIČNO GONJENJE OSOBA
ODGOVORNIH ZA TEŠKA KRŠENJA MEĐUNARODNOG PRAVA
POČINJENA NA TERITORIJI BIVŠE JUGOSLAVIJE OD 1991.

IZJAVA SVJEDOKA

PODACI O SVJEDOKU:

Prezime: MULAOSMANOVIĆ-ČEHAJIĆ

Ime: Alma Ime oca: Muhamed

Nadimak/pseudonim: ----- Pol: ženski

Datum rođenja: 24. 04. 1976.

Mjesto rođenja: Sarajevo

Nacionalnost: Bošnjakinja

Vjeroispovijest: muslimanka

Jezik koji govori: bosanski i engleski

Jezik/jezici koje piše (ako se razlikuje od navedenih):

Jezici korišteni u toku razgovora: engleski i bosanski

Trenutno zanimanje: studentkinja

Prethodno:

Datum razgovora: 20. mart 2006.

Razgovor vodio: Conan MUDANNAYAKE

Prevodilac: Darko BARTULA

Imena svih osoba prisutnih tokom razgovora: Sve gore navedene osobe

Potpis: /potpisano/

IZJAVA SVJEDOKA

1. Zovem se Alma MULAOSMANOVIĆ-ČEHAJIĆ. Ovdje sam dobrovoljno da dam izjavu o događajima koji su se zbili u Sarajevu tokom sukoba u periodu od 1992. do 1995.
2. U ovom Uredu Međunarodnog krivičnog suda za bivšu Jugoslaviju (MKSJ) u Sarajevu danas sam se sastala sa istražiteljem koji vodi ovaj razgovor. Upoznao me sa činjenicom da je ovo dio istrage o ratnim zločinima i da će moja današnja izjava biti upotrijebljena kao dokaz u sudskom postupku na MKSJ-u. Prihvatam da moja izjava bude upotrijebljena u sudskom postupku na MKSJ-u i spremna sam doći u Haag i svjedočiti ako se to od mene zatraži. Međutim, neću moći putovati u narednom razdoblju jer sam trudna.
3. Ranije sam dala kratku izjavu istražitelju MKSJ-a. Ovdje mi je pokazana kopija te izjave date 22. februara 1996. (prijevod na BHS). Potvrđujem da je to tačan zapis izjave koju sam dala istražitelju 21. 2. 1996.
4. Udala sam se 23. oktobra 2002. Cijeli život sam provela u Sarajevu. Do vjenčanja sam živjela sa roditeljima u ulici Alojza Benca. Sada stanujem u Bajrama Zecunija sa mužem.
5. Za vrijeme rata, prvo sam išla u školu i nakon toga sam studirala ekonomiju na Univerzitetu u Sarajevu. Morala sam putovati sedam - osam kilometara od kuće do Univerziteta. Na Univerzitet sam većinom odlazila pješice. Ponekad sam autostopirala. Kad su tramvaji vozili, odlazila sam na Univerzitet i vraćala se s njega tramvajem.
6. U to vrijeme, odnosno 1994. i 1995., u Sarajevu je bilo intenzivne snajperske aktivnosti. Nitko nije bio siguran na ulici. Bili smo prisiljeni preduzimati sve moguće mjere predostrožnosti kad smo se kretali izvan kuće. Nije se znalo kad će nas napasti. Ponekad bi pucnjava prestala. Međutim to nije bila garancija da ste sigurni na ulici, pa čak niti u vlastitoj kući.
7. Raskrsnica kod Ali-pašine džamije i glavna ulica kojom voze tramvaji bile su poznate snajperske mete.
8. Govoreći o danu kad sam pogodena i ranjena, sjećam se da je to bilo 27. februara 1995. Dan je bio malo oblačan, ali nije padala kiša ni snijeg. Tramvaj u kojemu sam se vozila bio je pun ljudi. No, tog dana u tramvaju nije bilo nikoga meni poznatog. Sjećam se da sam imala zelenu bluzu, svijetlojubičastu jaknu i plave farmerke. Vraćala sam se kući sa Univerziteta. Kad je tramvaj prolazio između Zemaljskog muzeja i Muzeja revolucije, čuli smo rafalnu paljbu. Pucnjava se nastavila i čuli smo kako meci udaraju o tramvaj. Pucnjava je dolazila sa strane Grbavice, koju su okupirali Srbi.

9. Stajala sam blizu trećih vrata tramvaja prema kasarni "Maršal Tito". Kad su meci počeli pogadati tramvaj, svi u tramvaju su pokušavali leći na pod. Međutim, svi to nisu mogli jer u tramvaju baš nije bilo slobodnog mjesta. Tako su neki od nas kleknuli. I ja sam kleknula da se zaštitim od pucnjave. Odjednom sam osjetila lakši udarac u ruku. Tramvaj se zaustavio ispred policijske stanice. Izašla sam iz tramvaja i podvrgnula rukav i vidjela da sam ranjena u ruku za vrijeme pucnjave. Odveli su me na mjesto gdje se pružala prva pomoć i gdje mi je previjena ruka. Kasnije sam vidjela starijeg čovjeka i ženu koji su također bili ranjeni i dovedeni su na isto mjesto gdje im je pružena medicinska pomoć. Kasnije sam otišla u bolnicu gdje mi je pružena dodatna njega.
10. Najbliži vojni objekt do mjesta gdje sam pogodena bila je Titova kasarna.
11. Takođe mi je poznato da je moj kolega iz srednje škole po imenu Dragolovčanin pogoden i da je poginuo blizu zgrade Socijalnog u Sarajevu. To je bilo negdje 1993. ili 1994. Moj bratić Sadržmir DURIĆ također je ranjen na Dobrinji od gelera granate. Istom prilikom, njegov otac Tarik, koji je pekao hljeb, poginuo je od tog istog napada.
12. U Sarajevu se živjelo bijedno za vrijeme rata, do te mjere da sam u jednom času tražila način da nekako odem iz zemlje. Jedva da je bilo struje i vode. Hrane je bilo malo. Kad ste se kretali vani, uvijek ste bili izloženi riziku. Niste bili sigurni hoćete li se moći vratiti kući.
13. Još uvijek osjećam posljedice od rata. Mogu navesti primjer kad sam se probudila usred noći zbog grmljavine i sijevanja. Prvo nisam shvatila da se radi o grmljavini i sakrila sam se iza ormara misleći da nas napadaju Srbi. Još uvijek živimo s tim strahom koji smo naslijedili od ratnih događanja.

Potpis: /potpisano/

Saopšteno mi je da bi moja izjava mogla biti proslijedena drugim organima gonjenja i/ili pravosudnim organima. Pristajem da se moja izjava dostavi tim organima po slobodnoj odluci Tužilaštva Međunarodnog suda za bivšu Jugoslaviju.

Potpis: /potpisano/

POTVRDA SVJEDOKA

Izjava mi je glasno pročitana na bosanskom jeziku i sadrži sve što sam rekla, po svom znanju i sjećanju. Izjavu sam dala dobrovoljno i svjesna sam da se može upotrijebiti u sudskom postupku pred Međunarodnim sudom za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991., kao i da mogu biti pozvana da javno svjedočim pred Sudom.

Potpis: /potpisano/

Datum: 20.4.2006.

NB: Potpisuje se samo BHS verzija.

POTVRDA PREVODIOCA

Ja, Darko Bartula, prevodilac, potvrđujem sljedeće:

- 1) Odgovarajuće sam kvalifikovan i ovlašten od strane Sekretarijata Međunarodnog suda za krivično gonjenje osoba odgovornih za teška kršenja međunarodnog prava počinjena na teritoriji bivše Jugoslavije od 1991. da prevodim sa bosanskog jezika na engleski jezik, kao i s engleskog na bosanski jezik.
- 2) Alma MULAOSMANOVIĆ-ČEHAIĆ mi je dala do znanja da govori i razumije bosanski jezik.
- 3) Gore navedenu izjavu sam usmeno preveo s engleskog na bosanski jezik u prisustvu Alme MULAOSMANOVIĆ-ČEHAIĆ koja je, po svemu sudeći, čula i razumjela prijevod ove izjave.
- 4) Alma MULAOSMANOVIĆ-ČEHAIĆ je potvrdila da su, po njezinom znanju i sjećanju, činjenice i ostalo navedeno u ovoj izjavi istinite onako kako sam ih preveo, što je potvrdila svojeručnim potpisom na za to predviđenom mjestu.

Potpis:/potpisano/

Datum: 20. april 2006.